

ת"פ 14650/06/21 - מדינת ישראל נגד אמיר יפת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14650-06-21 מדינת ישראל נ' יפת

לפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד
המאשימה מדינת ישראל
ע"י משטרת ישראל
יחידת תביעות תל אביב
נגד
הנאשם אמיר יפת
ע"י ב"כ עו"ד טלי חזום

גזר דין

1. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) וזוכה מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

כתב האישום והכרעת הדין

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.01.2021 שהה הנאשם במרחב הציבורי כשהוא ללא מסכה על פניו. משהבחין צוות משטרת בנאשם ביקשה השוטרת מהנאשם לעצור אולם הוא סירב והתקדם. לאחר מכן הנאשם נתבקש על ידי השוטר להזדהות אך סירב להציג תעודת זהות ובעקבות כך עוכב לתחנה. בזמן שהייתו בתחנת המשטרה קרע מסיכה שהושיטה השוטרת לעברו וזרק אותה עליה, ובהמשך התפרע וצעק לשוטרים "שרמוטות ובני זונות" וסירב לעטות מסיכה. באותו מעמד החזיק הנאשם סכין בכיסו שלא כדין.
3. לאחר ניהול ההליך הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין וזוכה מעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
4. בתמצית - בהכרעת הדין קבעתי כי הפנייה הראשונית של השוטרים לנאשם היתה כדין ובוצעה מכוח סמכותם לשם אכיפת תקנות הקורונה ומגבלות התנועה ולאחר שהבחינו כי הנאשם אינו עוטה מסכה על פניו. עם זאת, נקבע כי לאחר הפנייה הראשונית לנאשם נפלו פגמים באופן הפעלת סמכות העיכוב במקום, אשר הובילה לעיכוב הנאשם לתחנה ובהמשך גם למעצרו. הסכין נתפסה בכיס מעילו של הנאשם במהלך חיפוש שבוצע בתחנת המשטרה, שהיה המשכו של "חיפוש מוגבל" שבוצע טרם העלאתו לניידת לאחר עיכובו;

נקבע כי העיכוב במקום היה מוצדק אולם ההחלטה עלהיעיכובלתחנההתקבלהבאופן

נמהרוללאהקפדהעלזכויותהנאשם. בנסיבות העניין, לאחר שנשקלו הפגמים שהובילו לעיכוב אלמולהעובדהשהפנייהלנאשםהיתהכדין, והעובדה כי הנאשם המשיך ללכת גם אחרי שהשוטרים קראו לעברו לעצור, ובשים לב להצהרתו כי אין בכוונתו לשתף עמם פעולה, נקבע כי העיכוב לתחנה היה גבולי ונגועבחוסרהגינותאךלאכזושצובעת אותובצבעיםברוריםשלא-חוקיות, בוודאילאאי-חוקיותמובהקת;

בהמשך, דנתי בשאלת נפקות הפגמים שנפלו בהליך העיכוב (שהצדיק את החיפוש שהוביל לתפיסת הסכין) על קבילותה של הראייה החפצית שנתפסה, וקבעתי כי באיזון הכולל אין בפגמים אלה כדי להביא לפסילת תוצרי החיפוש משום שאין בהם אי-חוקיות מובהקתומשום שהנזק החברתי בפסילת הראייה גבוה מהתועלת; אשר לעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, מצאתי כי לא התקיימו יסודות העבירה ועל כן הנאשם זוכה ממנה.

5. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם ההליך המשפטי כיוון שאינו מכיר במדינת ישראל ובמוסדותיה ועל כן לא שוחח עם הסניגורית שמונתה לייצגו מטעם הסניגוריה הציבורית, נמנע מלהציג שאלות באופן עצמאי לעדים אף שניתנו לו הזדמנויות חוזרות לעשות כן, לא העיד להגנתו ולא שיתף פעולה עם ההפנייה לבדיקה פסיכיאטרית.

הסניגורית ביקשה לא אחת להשתחרר מייצוג הנאשם ובקשתה נדחתה, תוך מודעות והבנה למורכבות שניצבה בפניה בניהול קו הגנה בנסיבות אלו בהן הנאשם אף מסרב לשוחח עמה. כאן המקום לציין לחיוב את עבודת הסניגורית אשר עשתה כל שניתן וכמיטב שיקול דעתה המקצועי בחקירת העדים ובהעלאת טענות רלבנטיות. יוזכר כי ניהול ההליך, אף שלא היה תולדה של בחירה מודעת של הנאשם, הוביל בסופו של יום לזיכוי מהעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לסיכון הנובע מעצם החזקת סכין והפנתה לתופעה הקרויה "תת תרבות הסכין". עוד ציינה שהנאשם נמנע מלמסור מהי מטרת נשיאת הסכין אף שהיו לו מספר הזדמנויות לעשות כן, ולא שיתף פעולה עם ההליך כלל. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות ועתרה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד לתקופה ממושכת.

7. ב"כ הנאשם הפנתה לעברו הנקי ולקביעות שבהכרעת הדין בעניין הפגמים שנפלו בהפעלת סמכות העיכוב, והדגישה את העובדה כי בשום שלב לא נעשה שימוש בסכין. גם ההגנה מסכימה כי מתחם העונש ההולם מתחיל מענישה צופה פני עתיד, ביקשה להסתפק בהטלת התחייבות בלבד, כאשר הפגמים שנפלו בהליך עיכובו של הנאשם מצדיקים, לשיטתה, חריגה ממתחם העונש ההולם. לצד זאת, מתוך הבנה שיש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, עתרה להטיל עונש צופה פני עתיד קצר ופרופורציונלי.

8. הנאשם נמנע מלומר את דברו האחרון.

דין והכרעה

9. כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע

העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע

10. הערכים המוגנים בבסיס העבירה הם שמירה על שלום הגוף וביטחון הציבור. הצטיידות בסכין שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערכים אלה. האיסור על החזקת סכין נועד להפחית את הסיכון מפני שלפית הסכין והשימוש בה לפגיעה באחרים, וכי עצם החזקתה של הסכין בזירת אירוע עשויה לתרום להלהטת הרוחות והגברת הפוטנציאל להתלקחות אלימה (רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.12.09).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. הנאשם שהה במרחב הציבורי כשברשותו סכין וגז פלפל, ולא סיפק הסבר לנשיאת הסכין מחוץ לחצריו;
12. מדובר בסכין פרפר משמעותית בעלת להב באורך של 10.6 ס"מ, כזו שפוטנציאל גרימת נזק באמצעותה משמעותי;
13. מן העבר האחר, חרף הפוטנציאל הקטלני, הנאשם לא עשה בפועל שימוש בסכין והחזקתה לא לוותה במעשה נוסף או בביצוע דבר עבירה. הסכין נתפסה, כאמור, בכיס מעילו במהלך חיפוש שבוצע בתחנת המשטרה.
14. אשר ליכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה והקרבה לסייג, סוגיית מצבו הנפשי של הנאשם, ככל שזו קיימת, לא בוררה עד תום, לאור עמדותיו. בנסיבות אלו, לא הונחה לפני תשתית אחרת להוכיח כי חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך נובע מלקות שכלית או נפשית בגינה נגרעה יכולתו להבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעות המעשה או כי מתקיים רכיב הקרבה לסייג לאחריות פלילית. כל שנותר הוא התרשמותי הבלתי אמצעית מהנאשם, על בסיס השיח (המועט) שהתקיים עמו באולם, ובזהירות רבה אציין כי שיח זה מלמד שמדובר במי שנמנע באופן מכוון משיתוף פעולה עם ההליכים המשפטיים לאור העמדות העקרוניות שבהן הוא מחזיק.

מדיניות הענישה הנהוגה

15. מדיניות הענישה הנהוגת בתיקי החזקת סכין במקרים דומים ובנסיבות שאינן חמורות מלמדת על רמת ענישה שמתחילה מענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר, שניתן לשאת בהם בדרך של עבודות שירות. לא אחת כולל הרף התחתון של המתחם גם רכיב של "צ או קנס (עפ"ג (י-ם) 42613-01-16 **איברהים נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 06.06.2016; ת"פ (תל-אביב-יפו) 18482-06-14 **מדינת ישראל נ' רבאעה** (25.10.17); ת"פ (רמלה) 16287-07-18 **מדינת ישראל נ' ממן** (04.02.2021); ת"פ (רחובות) 35662-03-17 **מדינת ישראל נ' מלכה** (15.3.18); ת"פ (תל-אביב-יפו) 2828-03-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** (27.10.19); ת"פ (תל-אביב-יפו) 9299-08-16 **מדינת ישראל נ' קריחלי** ((02.08.2020).

מתחם העונש ההולם

16. מכל המפורט, תוך שקילת הפסיקה הנהוגה, הערך החברתי בו פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות עבודות שירות**. למעשה, שני הצדדים מסכימים כי זהו מתחם העונש ההולם בתיק זה.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. כמצוות סעיף 40 לחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה.
18. הנאשם בן 41, עברו נקי וחלפו כשנתיים ממועד ביצוע העבירות; נסיבותיו האישיות של הנאשם, מעבר כך, לא הובאו לפני.
19. הנאשם לא שיתף פעולה באופן גורף ועקבי עם ההליך המשפטי או עם הסניגורית אולם התייצב לכל הדיונים בעניינו, נכח בהם במלואם ולא הפריע לניהולם התקין.
20. שקלתי במסגרת זו גם את **הפגמים שנפלו בהפעלת סמכות העיכוב** על ידי השוטרים בשטח, באופן שהוביל לעיכוב הנאשם לתחנה ולאיתור הסכין בחיפוש שבוצע בעקבות כך. בהכרעת הדין קבעתי את הדברים הבאים:

"נפלו פגמים **באופן הפעלת סמכות העיכוב**, אשר הובילה בסופו של יום לעיכוב הנאשם לתחנה (במובחן מעיכובו במקום) ולאחר מכן למעצרו" (פיסקה 23);

ובהמשך:

"במפגש שבין השוטרים לנאשם לא קוימו במלואן הוראות הסעיף. לא הוסברה לנאשם סיבת עיכובו האמיתית אלא סיבה אחרת, ההתנהלות מולו היתה חסרת סבלנות ונמהרת ולמעשה לא ניתנה לנאשם אפשרות ממשית "לעבד" את הסיטואציה על מנת שיוכל למסור התייחסות עניינית, לחזור בו מהצהרתו כי אינו מתכוון לשתף פעולה, להזדהות ולהשיב לשאלה מדוע אינו עוטה מסכה. היה מקום כי השוטרים יסבירו לנאשם את סיבת הפניה אליו, יפעלו בסבלנות ולא יזדרזו לעכבו תוך שניות ספורות מרגע המפגש. לו היו השוטרים נוהגים אחרת מבחינה מקצועית - באופן סבילי גם אם תקיף, לא מן הנמנע שניתן היה לסיים את הסיטואציה באותו מעמד ברישום דוח בגין הפרת תקנות הקורונה, במידת הצורך. במקרה כזה, ייתכן ולא היה מתעורר צורך לעכב את הנאשם לתחנה, החיפוש לא היה מתבצע והסכין לא היתה נתפסת." (פיסקה 29)

ולבסוף נקבע:

"[ש]העיכוב לתחנה גבולי, נגוע בחוסר הגינות אך לא כזו שצובעת אותו בצבעים ברורים של אי-חוקיות, בוודאי לא אי-חוקיות מובהקת." (פיסקה 30)

אפנה גם ליחס לנאשם בתחנת המשטרה וקריאות השוטר לעברו "כנס יא אהבל". ציינתי בהכרעת הדין כי מדובר בהתנהלות מיותרת, לא מכבדת ואף משפילה.

עמוד 4

21. המאשימה מסכימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם **בתחתית מתחם הענישה** ועתרה לענישה צופה פני עתיד. ההגנה עתרה להסתפק בהתחייבות בלבד, אולם הוראות סעיף 72(א) לחוק קובעות כי עונש ההתחייבות לעולם יוטל בנוסף לעונש אחר ולא לבדו. לחלופין, עתירת ההגנה היא לענישה צופה פני עתיד לתקופה קצרה ומידתית.
22. כלל השיקולים שפורטו לעיל הביאוני לקבוע כי יש למקם את עונשו של הנאשם **בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. לא מצאתי נימוקים לחריגה ממתחם העונש ההולם - לקולה או לחומרה.**
23. הפגמים שנפלו בהליך עיכובו של הנאשם לא הובילו לזיכויו מעבירת החזקת הסכין, אולם יקבלו משקל וביטוי במסגרת גזירת הדין. נסיבות המקרה אינן מצדיקות גזירת עונש החורג לקולה ממתחם הענישה הראוי שכן לא הוצגו שיקולים הקשורים לשיקומו של הנאשם ואין מדובר במקרה שנסיבותיו מצדיקות הפעלת החריג שהוכר בפסיקה לחריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.
24. שקילת כלל נסיבות המקרה מצדיקה מיקום הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם כאשר נסיבות המקרה והפגמים שנפלו ישפיעו על משך המאסר המותנה שייגזר ותקופתו, ויצדיקו הימנעות מהטלת רכיבי ענישה נוספים.

סיכום של דבר

אני גוזרת על הנאשם מאסר על תנאי בן חודשים למשך שנה, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מורה על השמדת הסכין.

גז הפלפל יוחזר לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.